

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 77

гр. , 19.07.2022 г.

РАЙОНЕН СЪД – ГОЦЕ ДЕЛЧЕВ в закрито заседание на деветнадесети юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Стефан Ил. Шарланджиев

като разгледа докладваното от Стефан Ил. Шарланджиев Частно наказателно дело № 20221220200241 по описа за 2022 година

Делото е образувано по повод подадена жалба от Й. ИЛ. В. - жител на гр.Г. Д., ул. К. 7 против Постановление на Р. п. Б., ТО гр.Г. Д. от 26.05.2022 г. за прекратяване на наказателно производство. Със същото на основание чл. 199 от НПК и чл. 243, ал. 1, т. 1, във вр. с чл. 24, ал. 6 от НПК е прекратено наказателно производство № 272/2018 г. по описа на Р. п. гр. Г. Д. досъдебно производство № 323/2018 г. по описа на РУП гр. Г.Д., водено срещу неизвестен извършител, за извършено престъпление по чл. 216, ал. 1 от НК.

Правно основание чл.243 от НПК.

Лицата имащи право на жалба срещу постановление на РП за прекратяване на НП са посочени в чл.243, ал.7 от НПК. Жалбоподателката, като лице пострадало от престъплението, е от кръга на горните и при подаването на жалбата е спазен определения от закона срок. С оглед на това последната е допустима и следва да бъде разгледана по същество.

От събраните по делото доказателства се установяват следните факти:

Посоченото по-горе досъдебно производство е образувано при условията на чл. 212, ал. 2 от НПК срещу неизвестен извършител, за извършено престъпление по чл. 216, ал. 1 от НК. С обжалваното постановление е прието,

че са извършени всички процесуални действия за събиране на доказателства, с оглед разкриване на обективната истина и въз основа на събраните доказателства са установени следните факти:

Жалбоподателката е собственик на недвижим имот - къща в с. Л., обл. Б.. От едната си страна имота граничи с къща за гости собственост на свид. П.. При изграждането на последната е била разрушена оградата на имота на В., а също така е била счупена и голяма дървена порта. В. разговаряла с К. П. по този повод и последната обещала, че след приключването на строителните работи ще възстанови нанесени щети. До този момент щетите не са възстановени. Свид. П. заявява че на тази среща обяснила на В., че е невъзможно да бъде възстановен разрушеният каменен дувар, тъй като къщата на В. е била паянтова и е била пред събаряне, което технически не позволява реставрирането ѝ. Освен това П. заявила, че веднага след като се разтопи снега ще я премахнат купчината с пръст. Видно от писмо на Кмета на Община Х. била определена комисия, която да извърши проверка на място в с. Л., с цел установяване на нанесените щети по оградата на В. и изготвянето на компетентна оценка. Комисията дава заключение, че става въпрос за двуетажна паянтова жилищна сграда с разрушена покривна конструкция и напукани външни стени и че същата е опасна и следва да бъде премахната. В хода на досъдебното производство е била назначена и строително - техническа експертиза, според която стойността на повредата на вратата и оградната стена е 260 лева. Обекта е необитаем, като следствие на атмосферните условия части от обекта са изцяло и частично разрушен.

Посоченото по-горе производство е било прекратявано няколкократно, след което по жалби подавани от В., е връщано на РП с указания. След последното прекратяване са събрани допълнителни доказателства, но същите отново за оценени като недостатъчни от РП и е прието, че не може да се направи друг извод, освен този че наказателното производство следва да се прекрати. Липсват данни за извършено престъпление от общ характер. Остава непроменено и становището на прокуратурата, описано в предишни постановления за прекратяване на наказателното производство. Приема се, че в случая става въпрос за повреждане на недвижимата вещ - каменна ограда, но същата е била стара и рушаща се и освен това била долепена до старата къща на П.. След събаряне на старата къща на П., била повредена около 7 метра ограда - каменен зид. Освен това според РП, видно от писмото на ОБА гр. Х.,

обл. Б., въпросната постройка е била опасна и съгласно чл. 195, ал. 3 от ЗУТ същата следвало да бъде разрушена. Поради това е прието, че е налице престъплението по чл. 216, ал. 4 от НК, с оглед ниската стойност на повреденото имущество. Доколкото става въпрос за частно имущество, съгласно чл. 218в, т. 1 от НК, това престъпление се преследва по тъжба до първоинстанционния съд.

Освен това с Постановление от 06.08.2021 година РП гр. Г.Д. е спряла наказателното производство на основание чл. 25, ал. 1, т. 6 от НПК, като е В. е била уведомена за това на 09.08.2021 година. Освен постановлението за спиране е била уведомена и по реда на чл. 50 и чл. 81 от НК. Същата е обжалвала горното постановление за спиране, като с определение № 50/08.09.2021 година по ЧНД 423/2021 г. по описа на РС гр. Г. Д. е потвърдила изводите на РП гр. Г. Д. и е оставила постановлението в сила. Горното определение е окончателно. В периода 09.08.2021 година - 09.02.2022 година В. не е подала жалба в РС гр. Г. Д. като по тази причина наказателното производство е прекратено на основание чл. 24, ал. 6 от НПК.

Съдът основавайки се на събраните по делото доказателства и изложеното в обжалваното постановление, за да се произнесе, съобрази следното:

Макар в обжалваното постановление да се съдържат отчасти мотиви свързани с основанията за прекратяване по 243, ал.1, т.1 във вр. с чл.24, ал.1 от НПК и чл.243, ал.1, т.2 от НПК за част от възможните обвинения, в крайна сметка производството е прекратено на посоченото по-горе основание, поради което ще бъде разгледано прекратяването основаващо се само на последното. Видно от приложеното ЧНД 423/2021г. и постановеното по него определение, действително е налице постановено спиране на производството, като е прието че се касае за престъпление от частен характер. Спирането е обжалвано от В. и е потвърдено от РС с определения по горното дело.

В обжалваното постановление на РП е посочено, че против спирането не е подадена жалба от В. пред РС. Това очевидно не отговаря на истината, тъй като именно по подадената такава е образувано горното ЧНД и по същата е се произнесъл съда с определения по делото. Освен това в постановлението се сочи че производството е било вече прекратено на основание чл.24, ал.6 от НПК, като в същото време последното се прекратява на това основание

именно с обжалваното постановление.

Следва да се отбележи във връзка със спирането, че същото видно от определението по горното ЧНД се отнася само относно евентуално извършено престъпление по чл. 216, ал.1(4) от НК касаещо разрушената каменна стена и дървена порта. Т.е. същото би могло при условие, че не е подадена тѣжба да доведе до прекратяване на НП само в тази му част. Такива мотиви – относно неподаването на тѣжба, в обжалваното постановление обаче липсват. Липсват и мотиви относно останалите оплаквания изложени многократно от жалбоподателката. Твърдението и за заграбване на част от нейния имот и застрояването на тази част от ЕТ“Надежда Пейчева и за разрушения навес. Ако тези вреди бъдат включени в стойността на вредите залегнали в преценката за маловажност, то същата е възможно да бъде променена. Не е коментирано оспорването което същата прави на оценката на нанесените и вреди относно оградата и портата, а това също е в пряка връзка с извода за маловажност и съответно приложението на чл. 218в от НПК в случая. Освен това обстоятелствата, че част от оградата на жалбоподателката е била долепена до къщата на Пейчеви, по никакъв начин не предполага че същата следвало непременно да бъде съборена.

Изложените съображения за маловажност в случая следва да бъдат поставени под условие доколкото в обжалваното постановление на практика липсва изрично такова посочване. В мотивите се сочи ниска стойност на вредите и чл.261, ал.4 от НК, което води може до предположение за това, че РП е имал предвид маловажност. В тази връзка следва да се посочи, че при преценката за маловажност, освен вредите и тяхната стойност следва на основание чл.93, т.9 от НК да бъдат обсъдени и другите обстоятелства свързани с тежестта на престъплението.

По горните съображения съдът приема, че не са изложени мотиви по всички въпроси имащи отношение към постановеното прекратяване и по този начин са нарушени принципите, установени в чл.13 и чл.14 от НПК относно формирането на вътрешното убеждение на РП, което е от своя страна е довело до необоснован краен извод за прекратяване на наказателното производство. Нарушена е и разпоредбата на чл.199 от НПК, която задължава прокурора да изложи мотиви в постановлението.

Това налага отмяната на обжалваното постановление и връщането на същото на РП гр. Гоце Делчев.

Водим от горното и на основание чл.243 от НКП съдът ,

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ Постановление на Р. п. Б., ТО гр.Г. Д. от 26.05.2022 г. за прекратяване на наказателно производство, с което на основание чл. 199 от НПК и чл. 243, ал. 1, т. 1, във вр. с чл. 24, ал. 6 от НПК е прекратено наказателно производство № 272/2018 г. по описа на Районна прокуратура гр. Гоце Делчев, досъдебно производство № 323/2018 г. по описа на РУП гр. Гоце Делчев, водено срещу неизвестен извършител, за извършено престъпление по чл. 216, ал. 1 от НК.

Връща на РП Благоевград ТО гр.Гоце Делчев горното досъдебно производство.

Определението на съда може да се обжалва или протестира в седемдневен срок от получаване на съобщението пред ОС – Благоевград.

Съдия при Районен съд – Гоце Делчев: _____